

176. 1522. — Ἐν ἔτει ζλα Δεκεμβρίου λα ἰνδικτιῶνος ια' ἐγένοντο ψῆφοι ὑπὲρ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπειδὴ ὁ κϋρ Θεόκλητος τῶν τῆ δαμετέστη τοῦ θεοῦ τῆ καλεύσει· ἐτίθησαν δὲ ἐν αὐταῖς πρῶτος ὁ Σερρῶν Γενακίδιος, δευτέρως ὁ Σοφίας Ἱερεμίας καὶ τρίτος ὁ Ἐφέσου Ἰωσήφ.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος 276 τῆς κυρίως πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τομ. Α' σ. 346).

176a. 1522 — Ὅριδε ἀνωτέρω ἀρ. 169.

177. 1523. — ζλα ἰνδ. ια' † μηνὶ Ἰουνίου ἐκήμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ δούλος τοῦ θεοῦ Μιχαὴλ ὁ Ἀγγελάρχης ἡμέρα ε' ὥρα πρώτη τῆς ἡμέρας καὶ ὁ θεὸς συγχωρήσῃ αὐτῷ.

† Μηνὶ Ἰουλίῳ β' ζλα ἰνδ. ια' ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ δούλος τοῦ θεοῦ Ἰσρεὺς Ἀθανάσιος ὁ Ἀγγελάρχης καὶ μέγας οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἡμέρα δ' ὥρα ζ τῆς νυκτός· καὶ αἰώνιος ἡ μνήμη αὐτοῦ, καὶ ὁ θεὸς τάξει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ἐν φ. 26 τοῦ κώδικος 86 τῆς ἐν Ἀνδρῶν μονῆς Ἁγίας (Λάμπρος ἐν Ἐπιτ. Παρασσού Ἐτ. Β' σ. 211. Χωριστοῦ τεύχους σ. 78).

Τῷ 1523 ἡ 2 Ἰουλίου δὲν συνέπιπτεν ἡμέραν Τετάρτην, ἀλλὰ Παρασκευήν.

178. 1524. — 1524 Ἐγένεν μέγα θανατικόν.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὶ. Ὅριδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

179. 1526. — Ἐτους ζλδ' ἐγένεν ἡ πικρὰ αἰχμαλωσία (sic) τοῦ Δωριλίου.

Ἀντέγραφ' αὐτὸς ἐκ τοῦ φ. 64a τοῦ Βερολινεῖου κώδικος graecus 5 (304). Ὁ De Boor σ. 167 δηλοῖ μόνον τὴν ἐν τῷ κώδικι ὑπαρξίν τοῦ σημειώματος τούτου.

180. 1533. — Ἐπὶ ἔτους τοῦ τρέχοντος ζμα^{α'} ἰνδ. ς^{η'} ἐγένετο ἀνάλωσις τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἐσφιγμένου μηνὶ Ἰουνίῳ εἰς τὰς κς'

ἡμέρα εἴ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη· ἔτι καὶ εἰς δέκα ἡμέρας αὐθις ἀνηλώθη δευτέρον παρὰ τοῖς Ἄγαρ ἀπογώνους, τοὺς μιαροὺς καὶ ἀντιχριστοὺς. Ἔλαβον ἅπαντα καὶ τὸ μοναστήριον ἐνέπρισαν σὺν ταῖς πλοῖα καὶ ἐννέα μοναχοὺς ἀπήγαγον εἰς αἰχμαλωσίαν. Ἐτοῦτον τότες ὁ κϋρ Ἀκάκιος ὁ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Κωχλιάρᾳ καὶ ἐξώτισεν ἀπὸ βιβλίου τοῦ μοναστηρίου ἀπὸ τοὺς Ἄγαρηνοὺς, μικρὰ καὶ μεγάλα ρ' καὶ μερικὰ χρυσόβουλα. . .

Ἐν φ. 452a τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονῆς Ἰσφιγμένου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 172).

181. 1534. — Ἐτους ζϋβ' ἔγινεν ἡ ἄλωσις τοῦ Ἰσφιγμένου ὑπὸ τῶν ἀθέων Ἄγαρηνῶν ἐν μηνί Ἰουνίῳ κζ' καὶ λαφυραγωγῆσαντες τὰ τῆς μονῆς ἅπαντα καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀφανίσαντες καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰς λεπτας σχίσαντες κατέκαυσαν καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ αἰγιαλοῦ ἐμπρῦσαντες τελείως κατέκαυσαν τὰ κελλῖα καὶ λαβόντες τὰς πύλας τοῦ κάστρου καὶ τοῦ πύργου καὶ ἐπτὰ αἰχμαλώτους ὑπὸ τῶν μοναχῶν ἀνεχώρησαν, ὅθεν ἤλθον, καὶ οὕτως ἐγένετο ἡ ἐρήμωσις τῆς μονῆς, οἷς οἶδε κρίμασιν ὁ πάντα κυβερνῶν καὶ διεξάγων θεός.

Ἐν φ. 442a τοῦ κώδικος ἑ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονῆς Ἰσφιγμένου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 170)

182. 1534 — Αὐτὸν τὸ βιβλίον ἤθραν τοῦ ἁγίου Σάββα, ὅπου-ταν ἠνήχθη ὁ ἅγιος Σάββας, δια συνεργείας τῶν ἀφεντῶν τῆς Βλαχίας καὶ ἦρθεν ὁ πρῶν ἠγούμενος τοῦ ὄρους Σινά καὶ ἠπήασαν τὸ μοναστήριον, ἠγουν ὁ κϋρ Ἰωακείμ Βλάχος καὶ ἐποίησαν ἀφωρισμόν· ἦτις ἔχει βιβλία τοῦ ἁγίου Σάββα να τα δωση· καὶ ἔτις ἤθρικεν ὁ κυρ Μάξιμος ὁ ἅγιος ὁ οἰκονόμος καὶ ἔδωσεν πέντε μαγίδ(ια) τοῦ κϋρ Πραῆμι δικάκου καὶ γαμβροῦ τοῦ παπᾶ Σελεμᾶν ἀπὸ τὸ χωρίον Πεζαλα. Ἐτους ζϋβ' ἰνδικτιῶνος δ'.

Κώδ. 160, ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ τῆς Λαύρας Σάββα τοῦ ἠγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 267).

Ἡ ἰνδικτιῶν δὲν συμπίπτει· γραπτέον ζ'.

182^a. 1534 — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 2.

183. 1536. — Ἐτους ζϋδ' ἔτους ἰνδικτιῶνος θῆς ἠβραεθῆ εἰς τὴν

ἀγορὰν τῆς Ἀθήνας πηγὴν βρῖσιως ναίως καὶ ἔσκαψαν τὸ νερὸν καὶ ἰποίησαν κουντίτω μὲ κόπον τῆς χώρας·.

Ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ *Zachariae von Lingenthal* ἐν ἐκδόσει τοῦ Προχείρου (ἐν Λειψίᾳ 1870 σ. VI) ὡς ἄκρῳ ἐν τῷ ἀρ. Rep. I. 4, 66 τῆς ἐν Λειψίᾳ δημοτικῆς βιβλιοθήκης. Ἐξίδωκα δὲ κατ' ἀπόγραφον τοῦ βιβλίου Ἐρρίκου Brockhaus ἐν τῇ ἐμῇ *Ecthesis chronica and Chronicon Athenarum*. Ἐν Λονδίῳ. 1902 σ. 86 ἐν σημ.

Ἐνταῦθα ἐκδίδεται οἷον ἀντίβαλον αὐτὸς τὸν Ὀκτωβρίον 1910.

Ἰνδικτιῶν τοῦ 1536 δὲν ἦτο ἡ δ', ἀλλ' ἡ θ'.

184. 1537. — Τὸ παρὸν βιβλίον ἤφεραν οἱ Τούρκοι με τὴν ἀρμάδαν τοὺς καπετανέβοντας, τοῦ ποτὲ σουλτάνου Ἀλητζέρις, νῦν δε πασία τῆς ἀρμάδας καὶ πεγλερπεσι τῆς αὐτῆς Ἀλιτζέρις (ἐν τῇ ὡα διὰ παραπομπῆς: τῆς ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἦτις ἐστὶν ἐν Λυβία) δεσποτάτου Ναυπάκτου, Εὐρίππου καὶ Ῥόδου, τοῦ Χαρατὴν πασία (ἔπονται δύο στίχοι καὶ ἡμισυς διεσβεσμένοι ἀδιαγνώστως)

κατὰ τῷ α φ - λ - ζ ἔτος τὸ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας καὶ θεογονίας ἐπεὶ τῆς δυναστικωτάτης βασιλείας τοῦ μεγαλειοτάτου αὐθέντου σουλτάν Σουλεημάν αὐθεντέβοντας τοῦ ευγενεστάτου καὶ λογιωτάτου αὐθεντός Χουσηνσάχπει υἱοῦ ὄντος Μεχεμέτπει τοῦ ἔλκοντος τὸ γένος ἀπὸ Καρούλων μεγάλων ὄντων αὐθεντῶν ἡγεμονικῶς κραττῶν τὸν τόπον καὶ φλάμπουρον τοῦ Ἀγγελοκάστρου Ἀγίας Μαύρας Βονδίτζης καὶ παντός δεσπότου: (ἄλλη χειρὶ ἀρχιερατεύοντος, κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἀρχιερατεύοντος, τοῦ πανιερωτάτου κῦρ Παχωμίου).

Ἐκ τοῦ Μοναχείου κώδικος 388, ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ. Ἀντίβαλον αὐτὸς κακῶς ἐκδεδωμένον παρὰ τῷ *Hardt* Τόμ. Δ' σ. 201. Πρὸς, καὶ *Weinberger Antonios* Eparchos ἐν τῇ *Festschrift* . . . Gompertz σ. 308 σημ. 1.

185. 1537. 1540. — 1537. αὐθέντης Πίερος (γρ. Πιέρος) Λάνδος. ἦτον μάχι χρόνους 4. ἔδωσε το Ἀναυπλι, καὶ τὴν Μονεμβασίαν καὶ ἕκαμε ἀγάπι εἰς τὰ 1540. Ὀκτωβρίου. ἐδώθησαν ἡ χώρας Νοευρίφ 21. ἡμέραν Κυριακῆν.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ καταλόγου τῶν Βενετῶν δομητῶν ἐν τῷ κώδικι XCVIII τοῦ παραρτήματος τῆς αὐτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης Βιέννης *Kollar Supplementorum liber primus posthumus* σ. 608).

Ἡ 21 Ὀκτωβρίου 1540 δὲν ἦτο Κυριακῆ, ἀλλὰ Πέμπτη.

186. 1538. — Ἔτος, ζυγὸς ἐπέειρεν ὁ Μπαρμπάρουςας τὰ περιχωρὰ τῶν Κορυφῶν τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπέειρανε καὶ τὰ Δωδεκάνησα.

Ἐκ τῶν φύλων τῆς σταχίσεως τοῦ κώδικος 68 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Φιλοθέου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 156).

187. 1538. — 1538 ἦλθεν ὁ Παρπαρέζος εἰς τὴν Κρήτην.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὸς. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 183, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

188. 1539 (;) — 1539 (;) ἐγένεν μέγας σεισμός Ἰωναρίου — 14.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὸς. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

189. 1540. — Ἔτους τοῦ ζυγὸς μινὴ Μάρτιος ἐγένετο χειμῶν βαρυτάτως πολλοὶ δὲ ἀπόθαινον ἐν τῇ οδῷ ἄλλη δὲ ἀπο ποταμῶν οὐκ ἠδηνεῖθησαν ἀπεράσαι αὐτῶν. Τὸ δὲ θεῶ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Ἐν φ. 314a τοῦ κώδικος 32 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Κουτλουμουσίου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 277).

190. 1540. — † Ἐκοιμήθη ὁ ἐν αγίοις πατὴρ Βησσαρίων ἐν ἔτει ζυθ' ἰνδ. 8' μηνὶ Σεπτεμβρίου ΙΓ.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν Βέης ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Γ' σ. 95 ἐκ τοῦ κώδικος Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 1903 φ. 2x.

Ἐν ἔτει ζυθ' ἰνδικτιῶν δὲν ἦτο ἡ 8', ἀλλ' ἡ 18'.

190^a. 1540. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 185.

191. 1542 — Κατὰ τὸ ζν' ἔτους ἦλθεν ὁ πατριάρχης Ἱερεμίας ἐν τῷ ἀγίῳ ἡμῶν ὄρει τοῦ Ἀθωνοῦ καὶ ἐπίησεν τὸ μωναστήρων του κοινόδιον μετὰ ταῦτα ἐπαρεκάλεσεν καὶ τὸν ὀσιώτατον κῦρ Σήλβιστρον προηγούμενον ἐκ τῆς μωνῆς τῶν Ἡθέρων καὶ ἐποίησεν αὐτὸν καθηγούμενον εἰς Σταυρωνικήτα.

Ἐν φ. 2306 τοῦ κώδικος 210 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ἰθέρων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 61).

192. 1542. — Ἔτος ζν6'. ἔγεινε πείνα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ μεγάλην τὸ μῶδι τοῦ ἀλεύρου εἶχε φλωρία πολιτικά δύο, τὸ λάδι ἡ

τζάρα¹ ρχ¹., τὰ σῦκα τὸ καντάρι ιε', φλωρία καὶ ἡ σταφιδα τὸ καντάρι ιε' φλωρία.

¹ Ἐκ κώδικος τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Παναγίου τάφου (Κύριλλος Ἀθανασιάδης ἐν Σιωτῆρι Τόμ. Π^ο, 1890, σ. 366-σημ. α): Πρβλ. καὶ ἀρ. 228.

193. 1545. — † Ἔτους ζγ' ἰνδικτιῶνος ε' τῆς διακενιστήμου ἐξήλθομεν ἀπὸ τὸ Κάερος.

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Συνακτικῆς κώδικος 948 κατ' ἀντίγραφον ἐπὶ διαφανοῦς χάρτου σταλέν μοι τῷ 1899 ὑπὸ τοῦ διδάκτορος κ. Παύλου Gléye.

Ἐν ἔτει ζγ' ἰνδικτιῶν δὲν ἦτο ἡ ε', ἀλλ' ἡ γ'.

194. 1550. — αφν Σεπτεμβρίω ιη' ἰδιαλάληθι ἡ ἀγαπί του Τουρκου καὶ (γρ. εἰς) τὸ Ἀνάπλη.

Codex Catalogus mss. Collegii S. Trinitatis σ. 18 κωδ. ἀρ. XLIV ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ.

195. 1552. — † Ἔτους ζζ' μηνὴ Ἰουν(ίω) κθ' ἐνήκησεν ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς Ἰω(άννης) Βασιλεῖς β(ε)λυ(κι)κν(ιάζης) τὸν Τάρ(ταρην) τὸν χάνι τῆς Ταταρίας καὶ ἔκοψε πολλοὺς καὶ ἄλλη ἐφηγαν καὶ ἐπήσαν τους καταπόδι, καὶ ὅσο που εὐφευγα(ν) τόσων τοὺς εὐτανα(ν) καὶ ἔκουτα (= ἔκοψταν) καὶ ἐπίραν τὲς λουμπάρδες τους καὶ ἦτη εἰχα(ν), καὶ πάγι στὸ Καζάνι να το πάρη. Βασιλεὺς πᾶσης Ρρωσίας ἐγιν ἀπὸ τὸν Μόσχοβον Ἰουν(ίου) ις' ἡμέρα ε'. Τῷ αὐτῶν ἔτος Ὀκτωβρίω εἰς τὰς ε' ἐπήρην τῷ Καζάνη. ἡ ἡμέρα Κυριακῆ. ἦλθεν τὸ μαντάτ(ο) εἰς τὸν Μόσχοβου εἰς τὰς ιε' Ὀκτωβρίου τῷ αὐτῶν ἔτος.

Τῷ αὐτῶν ἔτος Ὀκτωβρίω κς' τοῦ ἀγίου Δημητρίου ἐγέν(ν)ησεν ἡ εὐσεβιστάτη βασίλισσα υἱὸν καὶ ονόμασέν τον κνέζη Δημήτρη, βασιλεὺς πᾶσης Ρρωσίας Βλαδῆμηρην Νοβογρώσκο, Μοσκόσκο Καζανῆου, Σησπενῆου καὶ πᾶσης Ρρωσίας.

Κωδ. 675, Ἰνδον τῆς δευτέρας πινακίδος, τῆς λαύρας Σάδα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κερουμέως Τόμ. Β' σ. 645).

196. 1552. — Ἔτους ζξα † ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ἰδιαβηκεν ε' βασιλεὺς Ἰω(άννης) πᾶσης Ῥρωσίας καὶ ἐκτυπήθη μετὰ τὸν Κρίμη.

¹ Πηλὴνη στάμνος ἔχουσα χωρητικότητι δεκαπέντε οἰάζων.

Τὸ αὐτὸν ἔτος τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς τὰς κς' τοῦ μεγάλου Δημητρίου ἐγέννησεν υἱὸν ὀνόματι Δημήτριον.

Χιρὶ Γαλακτίωνος Ἱεροσολυμίτου.

Κωδ. 836, ἐν τέλει, τῆς λαοσεβ. Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 128).

197. 1555. — 1555 ἐγένετο τὸ κακὸ θανατικὸ εἰς τὴν Ἀθίνα καὶ ἀπέθανον χιλιάδες λα(ο)ς καὶ (κα) στρατιῶται

Ἐπιγραφικὸν γράμμα ἐπὶ τοῦ δωδεκάτου αὐλοῦ τῆς νοτίαις πλευραῖς τοῦ Θεοσίου (Ζησίου Σύμμετα, σ. γ').

198. 1556. — Ἐβαλαν νά κάμουν τὸ γιουφίρι τοῦ Ἀλῆ πασᾶ εἰς τὰ Βελλάγραδα καὶ τὸ ἐδοῦλευσαν χρόνους δύο καὶ ὅταν ἐτελειώθη περασμένοι ἀπὸ Ἀδᾶμ χρόνοι 7064 καὶ ἀπὸ Χριστοῦ χρόνοι 1556 καὶ βίσεκτος.

Κάστρου πόλεως Βερατίου κωδ. 47 ἐπὶ τοῦ πίνακος. Ἔδε Ἀνθιμον Ἀλεξούδην ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Β' σ. 369.

199. 1556. — 1556 ἦλθεν ὁ Μπεγελῆ μπασίας καὶ ἐπιρεν τὴν Χίον.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 380). Ἔδε καὶ ἀρ. 235, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 372, 283.

200. 1561. — Ἐγένεν ζάλη καὶ τρικιμία καὶ ἀναθαγιά μεγάλη ἐν μηνί Ἰανουαρίῳ εἰς τὰς κς' Σαβᾶτω ἑσπέρας καὶ Κυριακῇ ἕως τὸ μεσημέρι καὶ ἐχάλασαν σπίτια πάνπληστα καὶ πλοία καὶ ἦτον καὶ μνήμη τοῦ Τελόνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐν ἔτει ζξθ'.

Ἀντίγραφ' αὐτὸς ἐκ τοῦ φ. 66α τοῦ Βερολινείου κώδικος graecus 5 (304). Ὁ De Boor σ. 197 δηλοῖ ἀπλῶς τὴν ὑπαρξιν τοῦ σημειώματος τούτου.

201. 1563. — Μηνί Νοεμβρίῳ ε' τοῦ αφξγ' ἔτους, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τινος χήρας Εὐλῆ γυναικὸς, ὀρύσσοντές τινας πρὸς τὸ αὐξῆσαι τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐκεῖ εὗρον κίονα πορφυροῦν, τὸ μὲν μήκος ἔχοντα ποδῶν με, τὸ δὲ πλάτος σπιθαμῶν ις. Ἐγκεκόλαπτο δὲ παρὰ τῇ κεφαλῇ ταυτὶ τὰ στοιχεῖα ΕΡΓΝΕC. Εὐθὺς μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς

προστάξας ἐν τοῖς βασιλείοις ταῦτον ἐκόμεσαν· ὃν ἰδὼν λίαν ἐθαύμασε· ὡς μέγα δὲ καὶ παλῦτιμον χρῆμα, τοῖς βασιτικοῖς αὐτοῦ θησαυροῖς ἐναπέθετο.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος Υ-1-16 τῆς ἐν Ἐκκυριάτῳ βιβλιοθήκῃ (*Miller* σ. 192).

202. 1564. — αφεδ' ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ 16' ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ὥρα ε' ἔγυνε μέγας σῦσμος ὥστε τὴν γῆν αἰεῖσθαι (= συσσειεσθαι) ἐπὶ ὄραν ἰκανῆν.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ κώδικος 338 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Κουτλουμουσίου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 311).

203. 1565. — Ἐσεβη εἰς τὴν πό^{λλ} (= Πόλιν) ὁ Σελιμπέης υἱὸς Σουλεϊμένη ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου καὶ ἰνδικτιῶνος ε' ἔτους ζοδ. ἡμέρα 6̄.

Ἀντίγραφ' αὐτὸς ἐκ φ. 1α τοῦ κώδικος 86 Reginae Sueciae τῆς βιβλιοθήκῃς τοῦ Βατικανοῦ (*Stevenson* σ. 65).

Ἡ 23 Σεπτεμβρίου ζοδ' συμπίπτει πρὸς ἡμέραν α' καὶ οὐγὶ 6'.

204. 1565. 1585. — Κατὰ τὸ ζογ ἐπῆραν τὴν Κύπρον· τὸ δεύτερον χρόνον τὴν ἀρμάδα τοῦ Τούρκου ἐπῆραν οἱ Φράγγοι

Κατὰ τὸ ζήγ' ἐγηνεν ὁ σεισμός ὁ μέγας, ὅπου ἔπισαν οἱ πύργοι καὶ ἐραίσθησαν οἱ ἐκκλησῖαις τοῦ Ἀγίου ὄρους· ἡμέρα Παρασκευῆ, Ἰουνίῳ 1η' τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λεοντίου· ὥρα δ' τῆς ἡμέρας· εσιέτον δὲ ἡμέρα παρ' ἡμέρα ἡμέρας κ' καὶ ἐπεκράττησεν ὁ σεισμός ἕως π' ἡμέρας καὶ τότε ἔπαυσε τελείως.

Μεταξὺ τῶν φ. 22 καὶ 23 τοῦ κώδικος 717 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς τῶν Ἰδύρων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 211).

205. 1567. — † Τῷ ζσε^ω ἰνδ. ε', ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ θ^η, ἡμέρα Τετράδι ὥρα ἐνάτη τῆς ἡμέρας, ἔγινεν ἐκληψὶς τοῦ ἡλίου· καὶ ἐκράτησεν ἕως μιᾶς ὥρας· καὶ ἔγινεν θρόσησις πολλῆ εἰς τὸν κόσμον.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 190 τῆς ἐν Λίσδῳ μονῆς τοῦ Λευκῶνος (Κεραμέως σ. 103).

206. 1566. 1567. — Χάριν ἐνθυμήσεως τοῦτο γράφω· ὅτι ἐγὼ εὐτελής Ἰωάννης ὁ Δορυανὸς παρεγενόμην ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου τῶν Ἀπιζωνῶν, ἐν ἔτει ἀπὸ θεογονίας κφεζ', Ὀκτωβρίῳ α', καὶ γέγονα μοναχός, ἐπικληθεὶς τὸ ὄνομα Ἰωάσαφ'

ἐν δὲ τῷ ἀφξζϞ Ἀπριλλίου λ', τέλειος ἱερεὺς ἀπεφάνθη παρὰ τοῦ τῆς Ζακύνθου ἐπισκόπου Παχωμίου.

Ἐν φ. 4156 πολυμιγοῦς κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου Σκοπλοῦ (Ν. Γεωργάρας ἐν Νέῳ Ἑλληνομνημόνων Τόμ. Δ' σ. 489).

207. 1567. — † Ἐτεὶ ζος' ἐκοιμήθη ὁ Μεθήμενης μετροπολίτης Ἰγνατίος, ὁ κτίτωρ τοῦ Λειμῶνος· ἡ πατρὶς αὐτοῦ Μέθυμνα Καλονῆς· Ὀκτωβρίου: ιδ'.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 131 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 93 .

208. 1569. — 1569 ἐπάρθη ἡ Κύπρος.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὶ. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 176, 187, 188, 213, 230, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

209. 1569. — Ἐγίνε εἰς τὴν Λευκοσίᾳ ξιμερόματα πρωτοῖς ὅπου ἰνε εἰς τες ιγ' Ὀκτωβρίου ἀφξθ' . . ὄρες τοῖς νικτος μεγᾶλος σισμῶς ὅπου ἰσιζε τοι γι (= τῆ γῆ) μιὰ ὄρα. . .

Ἐκ τοῦ κώδικος 455 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Κουτλουμουσίου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 317).

210. 1570. — ἡς τὰς ἀφο ἐπάρθην ἡ Κύπρος, ἐστάθῆκᾶ. ἡς πό-
λους τόποῦς· ὁμός διὰ ὀλές, ια μηνός, Νῶεῦριου α φ π δ̄, εὐρήσκο-
μαῖ, ἐτῶν νε.

Ἐν φ. 1456 τοῦ κώδ. Ad. XI. 47 τῆς ἐν Μεδιολάνῳ βιβλιοθήκης Brega (Martinié Τόμ. Α' σ. 3).

211. 1570. — ἡς τὰς (γρ. εἰς τὰς) α φ ο ἐπαρθὴν ἡ Κύπρος.

Κώδ. τῆς ἐν Μεδιολάνῳ βιβλιοθήκης Brega ὑπ' ἀρ. Ad. XI 47 (Martinié Τόμ. Α' σ. 3). Ὁ κώδιξ ἐγράφη ὑπὸ Λαυρεντίου Δαλιφραντοῦ, πρωτοπαπᾶ Ἀμμοχώστου.

212 [1571]. — Ἐτοῦτο τὸ εὐαγγελίων το ἀγόρασεν ὁ παπᾶ Ἀργυρὸς ἀπὸ τοὺς προσάνικους (= προσανοίκοις) τοῦ παπᾶ Κῦρκου ὁ υἱὸς ἀπὸ ἕναν Ἀγαρινὸν ὅταν ἐγνηεν ἰ σχμαλοσία εἰς τὰς Σέρρας τὸν κερῶν ὅπο ἐπαρθὴν ἰ αρμάδα τὸν Γουρκὸν εἰς τὸν Ἑπακτον. . .

Ἐν φ. 230α τοῦ κώδικος 23 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ἐσφιγμένου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 173).

213 1571 — 1571 ἔκαψεν ὁ Αλιτζαλής τὸ Ρίθυμο..

Ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρ. ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 230, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

214. 1571 — ἴφ καὶ ο

σταῖς δικαπέντε (κῶδ' ιε) τοῦ μηνός. φημί, τοῦ Ἰουνίου
ἡμέρα τῆ Παρασκευῆ. Σαββάτου ἔρχομένου
ἦλθεν ὁ στόλος τῶν Τουρκῶν εἰς τῆς Σούδας τὸν λιμένα,
καὶ ἔμπρησεν καὶ σκύλευσε χώρας τε καὶ τὰς κώμας
νῆσου τε, τῆς περιφανοῦς, καὶ περιδλήπτου Κρήτης :

Ἐσοθεν τῆς τελευταίας πινακίδος τοῦ κώδ. XIII. C. 3 τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης
Ἡανόρμου. Γέγραπται καταλογάθην, οὕτω δὲ καὶ ἐξεδόθη ὑπὸ Μαρτίνου Τόμ. Α' σ. 109.

215 1574. — ἴδε κατωτέρω ἀρ. 216-217.

216. 1574. — 1574 ἐδιέβη τοῦ μεγάλου αὐθεντός ἡ ἀρμάδα καὶ
ἐπολέμησε τὴν γουλέταν ἡμέρας μ' καὶ ἐπύρεν τὴ καὶ ἀπεκεφάλισε
ἅπαντας.

Ἐν τέλει τῶν ἀπὸ τοῦ φ. 1595 τοῦ κώδικος 220 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Κου-
τλουμουσίου χρονικῶν σημειωμάτων (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 300).

Προηγείται τοῦ κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 236.

217. 1574. — Ἔτωσ ἀφοδ'. Οτὰν ἐπίγεν ὁ Παγλέρ πεγῆς. με
τοὺς τρῆς πέγῆδες· καὶ ἔκοψαν τοὺς Πωγδάνους· χυλιάδες λβ' καὶ
τον ἀφθέντη τῆς Πωγδανίας. ὄνωματι Ἰῶ βωηδῶτα. καὶ αὐτὸν τον
ἔσκησαν σε διὸ καμιλιάς· μηνί. Ἰουλίου ιε' καὶ τοτες ἐπύρεν τὸ σκα-
μνη ὁ Πέτρο βωηδῶτας.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 703 τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν (Σακκελίωνος
σ. 129).

218. 1575. — Ὅπόταν ἦλθεν ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης Ἀλεξαν-
δρίας, ὄνόματι Σίλβεστρος εἰς τὸν τόπον τῆς Μυτηλύνης— ἐν ἔτη
τρέχοντος, ζ' πγ' ἰνδ. [β'] ἐν μηνί Ἰανουαρίῳ.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 147 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λαιμῶνος (Κεραμίδως σ. 95).

219. 1576. — Ἐκτίσθη ὁ Ἀσώματος τῶν σκαλίων ἐν Ἰταί, ζπε'
ἐν μηνί Νοεμβρίου ἔτους.

Ἐκτίσθη ὁ Ἀσώματος τῶν πεμσκαλιῶν ἐν ἔτει ζπε ἐν μηνί Δεκεμβρίῳ ς'.

Δύο ἐπιγραφικά χαράγματα ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου πρὸς νότον στόλου τῆς Στοᾶς Ἀδριανοῦ κατ' ἀνακρίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεία Τόμ. Γ' σ. 191).

220. 1577. — Εἰς τοὺς 1577 Τετράδη ἡμέρα βράδη εἰς ταῖς εὐτὰ ὄρας τῆς νυκτός ἐμαύρησεν ἡ σελήνη καὶ ἔγηγεν ὀλόμαυρη εἰς ταῖς οἰκοσιεὐτὰ τοῦ μηνός τοῦ Σεπτευρίου· καὶ τὸ ἔγραψα ἐγὼ ὁ Πολιγρώνης ὁ Πούλιοχάρης ὅς δια θύμησι εἰς τὴν Ἀνάπολη :

Κατ' ἔμην ἀντίβολὴν ἐκ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ κώδικος CCXXXIX τῆς ἐν Μονάχῳ βιβλιοθήκης. Πρὸς. *Hardt* Τόμ. Γ' σ. 12.

Ἡ 27 Σεπτεμβρίου 1577 συμπίπτει πρὸς ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ οὐχὶ Τετάρτην.

221. 1580. — † ἀφ' ἑμιν(ι) Νοσυρίῳ ἦλθεν ὁ τζαούσης ὅπου εὐγαλεν τὸν εὐσεβέστατον ἀφί(ν)την Ἰω. Πέτρον βοϊβόδαν ἀπὸ τὸ Γιάσιον.

Κωδ. 353, φ. 1, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 328).

222. 1581. — † ἔτους ζπθ' ἰνδικτιῶνος θ⁷⁵, ἐν μηνί Ἀπριλίῳ τῇ ἡμέρᾳ β' ἦλθεν ὁ καπετάνος τῆς Χίου καὶ ἐβγάλαμεν τὰ μαζήλια· καὶ βάλαμεν καπελοῦς.

Ἔσωθεν τῶν πινακίδων τοῦ κώδικος 289 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 199).

223. 1584. — Ἔτος ζηβ' ἔγινε πίνα μεγάλοι εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Ἰ(ερουσα)λήμ· το μόδι το αλεύρη φλορία β^{π8} συδ πολιτικά ρά τζάρα το λάδη φλορία γ. τα σύκα καντάρι φλορία ιε'. χρόνον ἕνα. Δα- νιήλ.

Κωδ. 28, ἐν τῷ κρασπέδῳ τοῦ φ. χα', τοῦ μοναστηρίου τοῦ Τιμίου σταυροῦ, ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Γ' σ. 68).

Πρὸς τὸ σημεῖωμα κώδικος τῆς Θεολογικῆς σχολῆς, λέγον τα αὐτά, ἀλλὰ καὶ προσθέτον καὶ ἡ σταθίδα τὸ καντάρι ιε' φλωρία (Κεραμέως Τόμ. Γ' σ. 291 ἐν σημ. 4). Πρὸς. ἀνωτέρω τὸν ἀρ. 192.

224. 1584. — † Κάγῳ ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Γρηγόριος ἐχειροτονήθηκα εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Καππούας καὶ Φαναρίου πρὸς τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Λαρίσσης κυροῦ Νεοφύτου ἐν τῷ ἐπτακισχιλίωστῳ ἡβῶν ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ εἰς τὰς ἡκοσιενέα τῆ αὐτῆς ἡμέρας μνήμη τῶν ἀγίων ἑνδόξων καὶ πανεύφημων Ἀποστολλῶν.

Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν κωδ. 652 φ. 5296 (Σακκελίωνος σ. 121).

225. 1585. — Ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει σήμερον ζῆ Ἀνδρόνικος Καντακουζηνὸς ἀρχὼν, ὁ τοῦ κρεμασθέντος Μιχαήλου υἱός, ἀνὴρ ἀγαθός, πλούσιος, ἀξιωματικός, ᾧ ἰδωρήσατο ὁ Τοῦρκος τὰ τοῦ πατρὸς.

Ὁ κύριος Μαργούνιος ante 3. menses mortuus.

κύριος Ἰωάννης Θεολόγης ἱερεὺς Θεσσαλονίκης, ὁ ἡμέτερος φίλος, ὑπὸ πειρατῶν 1580 circ. ἐλήφθη

αὐτός.

ἡ μήτηρ Κυριακοῦν, 65 annorum.

ἡ γυνὴ Θεοδώρα, ἀπὸ πόλεως Πλαταμῶν, quod est καλὸν κάστρον, 8 mill. German. a Thessalonica

filii 2	} Lucas 12	} annorum.

Ipse Joan. ἐχειροτονήθη Θεσσαλονίκης ἱερεὺς ab Joasapho Argypulo Metropolitā ibi, seu Archiepiscopo, ante 17 annos. Joasapho successit Κύριος Μητροφάνης. Γαβριὴλ Σβυρὸς μητροπολίτης nunc Φιλαδελφίας. Γεώργιος Ἀθηναῖος, ἱερεὺς, διδάσκει ἐν Θεσσαλονίκῃ τὰ παιδας.

Thessalonicae (inquit Joan. ὁ ἱερεὺς) sunt $\left. \begin{matrix} 84 \\ 67 \\ 33 \end{matrix} \right\} \text{ millia } \left\{ \begin{matrix} \text{Judaeorum} \\ \text{Turcarum} \\ \text{Graecorum, ῥωμαίων} \end{matrix} \right.$

Ἰαντώνιος Χίος, ἐν Φερραρίᾳ διδάσκαλος τῆς ἑλλάδος γλώσσης. Καλοτῆς Ζακύνθιος, ἐν Παταβίῳ σοφώτατος, μ' ἐτῶν: καὶ ἦν ἐξάρχος τοῦ Μητροφάνους πατριάρχου.

Μιχαὴλ ὁ Ἐπαρχος, Ἐνετίησι, λ' ἐτῶν, σοφώτατος. Ἰωάννης Βοναφῆς Zacynthius Patavii, 40 annorum, ἀγαθὸς καὶ σοφώτατος.

Χεῖρὶ Μαρτίνου Κραυσίου ἐν φ. 16 τοῦ κώδικος M6 21 τῆς ἐν Τυδύγγῃ βιβλιοθήκης (Schmid σ. 45).

225^a. 1585. — Ἴδε ἀρ. 204.

226. 1586. — 1586 Ἰουνίου 12 ἐν τῷ Παλατῷ ἔξω εἰς τὰ περιβόλαια ἔδωκε τὸ κοινὸν χρῆμα ὁ πικραμένος μου ἀδελφὸς Μανουὴλ ὁ Καντακουζηνὸς υἱὸς κυροῦ Ἀντωνίου Καντακουζηνοῦ, ἀπὸ τὴν πανοῦκλα διὰ ἡμέρας τρεῖς ἡμέρα Κυριακῇ, εὐρισκόμενος χρόνων (λείπει ὁ ἀριθμὸς).

Κωδ. 425, ἐν τέλει, τῆς λαύρας Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 543).

227 1590 — † Τῷ Ἰαννουαρίου 12 ἐν μηνὶ Ἀβγούστῳ εἰς τὰς ἐνάς ἐχειροτόνηθαι μητροπολίτης Μιτύληνης Παΐσιος.

Ἐν φ. 2α τοῦ κώδικος 190 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 103). Τῷ Ἰαννουαρίου ἦτο γ' καὶ οὐχὶ δ'.

228. 1590. — ἀφῆ' μὴν Ὀκτωβρίου α', ἐκιμήθην ὁ ἀφαίτης ὁ Σαρακύνης ἡμέρα Δευτέρα.

Ἐν τῇ πρὸ τοῦ πρώτου φύλλου πινακίδι τοῦ Πατριαρχικοῦ κώδικος ΧΙ, Α' (Σακκελίωνος σ. 270). Περὶ δὲ τοῦ Σαρακίνη ἴδε Σακκελίωνα ἐν Παρνασσῷ Τόμ. ΙΑ, σ. 549.

Τῷ ἀφῆ' τῇ 1 Ὀκτωβρίου ἦτο ἡμέρα Πέμπτη καὶ οὐχὶ Δευτέρα.

229. 1591. — (1591) ἐγένη τὸ γιακίνη στὴν Ἀθήνα.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐπὶ στύλου τινὸς τοῦ Θεοφίλου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Γ' σ. 191).

230. 1592 — 1592—ἐγένεν μέγα θανατικόν.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὶ. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

231. 1593. — Ἐν ἔτη ζρβ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος ζ', ἀπὸ δὲ Χριστοῦ γεννήσεως ἀφῆδ' ἦλθε νέος ἀρχιερεὺς τῆς αὐτῆς μητροπόλεως (Μεσημβρίας) ὁ πανιερώτατος κ. Χριστοφόρος. . .

Ἐν φ. 16 τοῦ κώδικος 290 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ἰδέρων (Δάμπρου Τόμ. Β' σ. 75).

Πρὸς τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ζρβ', ἰνδικτιῶνα ζ', συμπίπτει ἔτος ἀφῆγ' καὶ οὐχὶ ἀφῆδ'.

232. 1595. — 1595—ἐγένεν μέγας σισμὸς Νοεμβρίου - 16.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὶ. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

233. 1597. — † Ἔτος ζβ' ἔγνη λημος εἰς πᾶσα τοπον καὶ χῶραν καὶ ἐπέγεν το σιταρην το κιλδ ρκ' καὶ εἴζουσαν με χορτάρια καὶ με τιρογαλον οἱ ἄνθρωποι.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 89 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 80).

234. 1597. — Ἔτους ε.ζ. ρε ἐπάρθη ἡ μητρόπολις τῶν Ἰωαννίνων ὑπὸ συνδρομῆς τοῦ τρικαταράτου Μουσταφᾶ τζιαγούση καὶ τὸ αὐτὸν ἔτον ἐστῆσε μιναρὲ καὶ διὰ πρεσβειῶν τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐκρεμίστικε καὶ ἐσυντρίφθηκεν εἰς λεπτὰ μέρη· καὶ ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανερέωτάτου μητροπολίτου κύρ Νεοφύτου..... ὁ κύρ Ματθαῖος ὁ Κλινοβίτης καὶ ἔγινε ποιμὴν τοῦ οἴκουμενικοῦ θρόνου.

Χειρόγραφον σημείωμα ἐξ ἐντύπου Τριωδίου τῆς μονῆς Ἁγίου Νικολάου Ἰωαννίνων, εὑρισκομένου νῦν ἐν μονῇ Ῥογκαβοῦ τοῦ Ζαγορίου, ἐκδοθὲν ἄνευ τηρήσεως τῶν ἀνορθογραφικῶν ὑπὸ Δ. Σάργου ἐν Δελτείῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Ε' σ. 568.

235. 1599. — 1599. Ὅταν ἤλθαν τα φερεντήνηκα (=τὰ ἐκ Φλωρεντίας πλοῖα) 'ς τὴν Χίον.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάνη Χιακά ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 199, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 372, 283.

236. 1601. — 1601 ἤλθασι τέσσαρα κάτεργα φράγγικα τὸν χιμῶνα καὶ ἤλθασι καὶ ἐχτιπήσασι τὴν Χίον καὶ ἔγινε φουρτοῦνα καὶ ἐσικώθησαν τὰ κάτεργα καὶ ἄφησαν τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ καὶ ἐκοψάν τοὺς ὄλους οἱ Τούρκοι.

Ἐν τέλει τῶν ἀπὸ τοῦ ρ. 1596 ἀρχομένων χρονικῶν σημειωμάτων τοῦ κώδικος 220 τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Κουτλουμουσιῶ (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 300). Ἐπιταὶ εἰς τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 216.

237. 1601. — Ἔτος ζρθ' ἰνδ. θ' εἰς τὴν Κυθρα¹ θανατικὸν καὶ εἰς τὴν μοναστεῖρη² καὶ εμακαρήστην καὶ ὦ Μανθιος εἰς τὰς κβ του Μαρτῆου.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 89 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 79 κ. ἰ.).

Ἰνδικτικῶν τοῦ ἔτους ζρθ' δὲν εἶνε ἡ θ', ἀλλ' ἡ ιδ'.

¹ Ἡ νῦν κόμη τῆς Λέσβου Τζούθρα.

² Τὸ τοῦ Κριωκόπου.

238 1601. — 1601 Ἀπριλίου 16 ἑξαήμεροντας 17 ἡμέρας Παρασκευῇ σεισμός μέγας ἐγένετο καὶ ἐγάλασαν εἰς τὸν Αὐλῶνα καὶ εἰς τὰ περίχωρα τριγύρω σπιτία, ἐκκλησίας, μασκήρια καὶ ἐγένηκαν φόνοι ὡς λέγουσι ἀπὸ πᾶσα φυλῆ. . .

Κάστρου πόλεως Βιεστίου κωδ. 47 ἐπὶ τοῦ πίνακος. Ἴδε Ἀνθιμον Ἀλεξούδην ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Ε' σ. 368.

239 1601. — Ἐτεὶ ἀπὸ Χριστοῦ αἰχ' ἐκημήθη ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ρωγῶν κυρὸς Δωρόθεος ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ κς' ἡμέρα Παρασκευῇ ὥρα τῆς νυκτός, 6'.

Ἐν φ. 54 τοῦ Λαυδιανοῦ κώδικος 31 τῆς ἐν Ὀξωνίῳ Βοῦλθιανῆς Βιβλιοθήκης (Case p. 514).

Ἡ 26 Δεκεμβρίου 1601 δὲν συμπίπτει πρὸς Παρασκευὴν, ἀλλὰ πρὸς Σάββατον.

240 1605. — 1605 Ἰανουαρίου 3 καὶ 14 Δεκεμβρίου ἐν λαύρᾳ Σάββα τοῦ ἡγιασμένου Παλαιστίνης.

Κωδ. 213, ἐν ἀρχῇ, τῆς λαύρας Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 324).

241 1605 1632. — Ἀπὸ Χριστοῦ αἰχ' μηνὶ Ἀπριλλίου 3 ἐπέιραν τὴν Πρέβεζα ὁ δουκας με πεντε κατεργα τῆς νυκτός εἰς σε δύο ὥρες νὰ ζιμερόση.

Ἐπὶ ετους, ζρμ επεκε στακτι ενα δακτυλο ἦσε ὄλην την γῆν.

Ἐν τῷ κώδικι 36 τοῦ Γυμνασίου Μυτιλήνης (Κεραμέως Μαυρογορδάτειος βιβλιοθήκη σ. 143).

242 1605. — Ετους, ζριγ' ε μηνῇ Ἰουνίῳ ἐτούτο τῷ τετραβάνγγελον ἦνε τῆς μονῆς τοῦ Σωτῆρος του ἐπειλεγομένου Κουτλουμουσι καὶ το ἐκόσμησεν ἡ πολυχρονημένη ἡ τόμνα Ἐλησάβη τοῦ Ποληχρόνη Μανουήλ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὔσεβεστάτου αὐθεντος πασης Μολδοβλαχίας κήρου Ἰωάννου Ἱερμία βοεβόνδα. . .

Ἐν φ. 2016 τοῦ κώδικος 79 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Κουτλουμουσίου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 280).

243 1606. — 1606 Ἰουνίου 29 ἀπέθανεν Ἱερμίας ὁ βοεβόνδας καὶ διεδέξατο τοῦτον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Συμεὼν τῇ 1 Ἰουλίου.

Σημείωμα τοῦ ἐπ' ἀρ. 213 κώδικος τῆς λαύρας Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 324).

244. 1608. — (1608 Ἰουλίου 20) ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ Νερού-
καινα ἀπὸ μαχαίρι.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐκ τοῦ Θεαίου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμ-
πούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Ρ' σ. 308).

245. 1608. — Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς εὐτελοῦς
Ῥαφαὴλ Ἰερουσόλου καὶ ἀμαθοῦς, ἐκ μέρους Θεσσαλίας τῆς Ἑλ-
λάδος καὶ διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανευγενεστάτου καὶ ἐνδο-
ξοτάτου ἀρχόντος κυρίου Ἰερουσόμου τὸ ἐπίκλιον Κόμπι καὶ καπιτά-
νου ἐκ τῆς περιφήμου νήσου Κύπρου, καὶ τὴν σήμερον ὧδε ἐν Νεά-
πόλει εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ γαληνοτάτου βασιλέως Φιλίππου τρίτου τῆς
Ἰσπανίας καὶ εὐρισκόμενος καὶ ἐγὼ Νεάπολιν μετέβαλεν (γρ. με
ἐβαλεν), καὶ τὸ ἔγραψα θέλοντας νὰ τὸ δοῦν γρ. (δόσι=δῶση) τοῦ
πανευλαμπροτάτου ἀρετοῦ καὶ σεκρηταρίου Βαναλδασάρρου Πόρρεσι
τοῦ πανεξοχωτάτου βηζορὲ τῆς Νεαπόλεως καὶ κόντι δὲ Μπενεβέν-
του. Ἀμὴν. Ἰουλιῶνος ς' μην. Ἰουλλίου κθ'.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος Ω-Ι-3 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἐσκουριάου (Miller σ. 456).

246. 1609 (;). — Εἰς αὐτὸ τὸ ἔτος ἐστράτευσεν ὁ αὐτὸν Μου-
ράτοις πέρα στὸ Γζοισουλασοιμεπολι.

Οὕτως ἀνακλύεται ὑπὸ μεταγενεστέρης χειρὸς τὸ κρυπτογραφικὸν σημεῖωμα

ειλυθχφλφλεφλωεωφθθφτενλωολχφθν

ελχθθφλζωκεθωφλζζλζωχθωλζζηλοζ

γεγραμμένον ἐν τέλει τοῦ ὑπ' ἀρ. 10 κώδικος Ἀδριανουπόλεως. Ἴδε Στεφανίδου
ἐν Byzantinische Zeitschrift Τόμ. ΙΔ' (1905) σ. 591. Ὁ ἐξηγήσας προσεσημείωσε
δὲν τὸ εἶχε καλὰ γεγραμμένον. Σημειωτίον δὲ ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῶν τελευ-
ταίων γραμμάτων δὲν ἔστι ὀρθῶς· ἀντὶ γζοισουλασοιμεπολι τὰ κρυπτογραφικὰ
γράμματα δηλοῦσι γγοισοιλασημεδολι.

247. 1611. — † Ἔτος ζριθ μακαρίστην ο γέρων ὁ πνευματι-
κὸς πατῆρ Μάξιμος καὶ ἄλη τνήες ἐν μηνί Μαίῳ ις' [ἡμέρα] δ'
καὶ ἤτων εὐθηνία πολλή.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 89 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 79).

Ἡ 16 Μαΐου 1611 δὲν ἦτο ἡμέρα Τετάρτη, ἀλλὰ Πέμπτη.

248. 1613. — Ἐποι ἔτος 1613 ἐν μηνί Μαίῳ 30 ἡμέρα Παρα-
σκαίθη ὄρα μεσημερίου ἐγίνι ὑετὸς μέγας καὶ κατέβασε τὸ ῥέμα καὶ
ἔξεριζωσε δέντρον μέγαλα ἕως ὥπου τα κατέβασαι ἐπὶ τὴν στρατὰ τῆς

ἀφεντηθῆς· το ξερωρευμα που κατεβενι απο τοῦ αγιοῦ Ἰωάννου το αγίασμα ἐμπρος που κατεβενι στον Κουρου τζεσιμέ.

Ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ κώδικος 271 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Καρακάλλου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 474).

Ἡ 30 Μαΐου 1613 δὲν ἦτο ἡμέρα Παρασκευῆ, ἀλλὰ Κυριακῆ.

249. 1619. — † τοῦ ἔτους Ἰρκζ' πατριαρχεύωντο(ς) κυροῦ Τιμοθεου ἵνοσαν τὴν Δράμα με τοῦ Φιλίππου ἀρχιερατέβωντος Φιλίπων Κλεμις.

Ἐν τῷ κώδικι 69 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης (Κεραμέως "Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἔρευνῶν σ. 30).

250. 1620. — † τοῦ ἔτους Ἰρκη', μηνοί· Ἰουλλίφ' ἐβρεξεν εἰς τὴν Κωνσταντινουπολιν. καὶ καὶ ἐπνίγησαν ἐκ τῆς βῆρας. του ἰδατος· ἀνθρωποι ὡ ὕγουν οχτακόσιει· καὶ ὀσπίτηα καὶ μαγαζια ε(π)λάκοσεν πολὰ πολὰ. Γαλακτίων ἱερομόναχος, καὶ πάντων· ἀμαρτωλός ο γράψας ταῦτα.

Ἐν τῷ κώδικι 154 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης (Κεραμέως "Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἔρευνῶν σ. 30).

251 1622. — ἀχκβ' μηνός Μαΐου 57 ἡμέρα β7 ἐσικωθίκαν οὐ σκλαβη ἦγουν οὐ γηανητζάρι καὶ σπαίδες· μέσα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἔσυραν σπαθῆ, καὶ ἐσκότοσαν τον σουλτάν Σούμανι τὸν βασιλέα· το βεζῆρι τὸ Λαβεὶ μπασιά· τον Χουσεῆν πασια· τον γηαντάραγα· τὸν μπάνη πασιά· τὸν χοντζια του βασιλέως καὶ τὸν ριζ· τον ζουμπουλ βλγ (ι) τον Καζηκέμ καὶ ἄλους πολλούς.

Ἐν φ 1296 τοῦ κώδικος 824 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 441).

Ἡ 6 Μαΐου 1622 δὲν ἦτο ἡμέρα Δευτέρα, ἀλλὰ Τετάρτη.

252. 1623. — Κατα τῷ Ἰρλα' ἐν μηνί Ἰουλλίφ εἰς τὰς θ' ἦλθον ἐκ τοῦ ξανθοῦ γένους ἦγουν Καζάκοι λεγόμενοι ἕως ε' μονωξυλα τῶν ἀριθμῶν ὄντα ἕως ἑξοὶ χοιλειάδες Ρουσοὶ καὶ ἐκούρσευσαν τὸ Κάστενο ὄλον ἀπο το Ἰερὸν ἕως τῷ Νεοχώρι καὶ Εἰςσωσθένειον καὶ τα περιχώρα ὄλλα τοῦ στενοῦ καὶ ἐποίησαν εἰς αὐτὰ ἐχμαλωτισμῶν μέγαν καὶ ἦλθων εἰς χάραγμα τῆς ἡμέρας καὶ ἕως ἄρας ἕκτης ἐδίδασαν εὐλαβεὶς μόνων ἕως ξ' ὀνομάτι ἡ μησοὶ ἐκόπεισαν καὶ οὐ ἔτε-

ροὶ ἰσκλαθώθεισαν καὶ εὐαλὰν καὶ φωτίαν καὶ ἔκαυσαν δύο μαχαλάδες καὶ διὰ τούτον ἔκτησαν τὰ νεώκαστρα εἰς τῷ Ἱερὸν ἀπάνω τῆς δύσεως καὶ τῆς ἀνατολῆς. Τὸν αὐτὸν χρόνον πατριάρχῆβωτος τότε Κύριλος ὁ μακαριώτατος καὶ παναγιώτατος ὡς ἐκ Κρίτης καὶ βασιλεύωντος τότε ἐκ τῆς Ἄγαρ ὁ σουλτὰν Μαράτης τοῦ σουλτὰν Ἀγμέτι οὗ υἱὸς τοῦ σουλτὰν Οὐσμάνει ὁ ἀδελφὸς ὅπου τὸν ἰσκότωσαν οἱ ανοιτζάροι καὶ οὐχὶ μόνον τὸν βασιλέαν τους ἰσκότωσαν ἀλλὰ καὶ τὸν βεζήρη καὶ ἡνανιτζαραγὰν καὶ ἄλλους τοὺς πασάδες καὶ μεηστάνους καὶ ἔγνων εἰς αὐτοὺς τὸν χρόνον ἐκύνων πολλὴν καταδεικνὴν καὶ ἔβαλαν ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα τὸν σουλτὰν Μουσταφὰν λολὸν ὄντα καὶ πεπλανεμένον.

Ἐν φ. 580α τοῦ κώδικος 167 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὕρει μονῆς Ἰδῆρων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 45).

253. 1624. — Ἰστίον ὅτι ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Χαλδίας κύρ Θεόληπτος, ὅτε προσήλωσε καὶ ἀνέθετο ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τοῦ Χουτουρᾶ τὰ τρία ταῦτα χωρία Χουτουρὰν, Ξέρσαν καὶ Μαυραγγέλι, ἦν σωτήριον ἔτος αἰχμδ', ὡς ὁράται ἐν τῷ τῆς φιλοτιμίας γράμματι τῆς αὐτοῦ θεοφιλείας. Μετὰ τοῦτον ἐχρημάτισεν ἅγιος Χαλδίας ὁ κύρ Σιλβεστρος, οὗ τὸ τῆς χειροτονίας ἔτος ἀγνοεῖται. Ἐν τοῖς χρόνοις γαῦν τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἐπροβιβάσθη ὁ ἀγιώτατος οὗτος θρόνος Χαλδίας καὶ Χερσιάνων εἰς ἀρχιεπισκοπὴν.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 22 (Κεραμέως Ἱεροσολ. βιβλιοθήκης Τόμ. Α' σ. 212 ἐν σημ. 2).

254. 1629. — αἰχμθ' μηνὶ Φεβρουαρίου εἰς κζ', ἡμέρᾳ Σαββάτῳ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὥρα τετάρτη τῆς ἡμέρας ἐγένηκε σεισμὸς μέγας εἰς ὅλον τὸ νησί τῆς Κρήτης καὶ ἐπέσασι σπήτια καὶ ἐπλακόσασι ἀνθρώπους πολλοὺς καὶ τὰς καμπαναὶς γιὰ τὴν χώραν καὶ σούντανε ὅπου ἐλέγασι οἱ ἀνθρώποι πῶς δίδουσιν κάτω νὰ χαλᾶν καὶ ἡ ἐκκλησίαις καὶ νοίξασι καὶ ἡ γῆ ἔβρ (. . . δυσανάγνωστον) καὶ οἰτριμε (= ἤτρεμε, ἔτρεμε) ὅπου ἐλέγαμε κάθε πρᾶγμα πῶς θέλει νὰ νοίξῃ ἡ γῆς νὰ μᾶς καταπιῇ.

Ἐξέδωκε Σπ. δὲ Βιάζης ἐν Περνασσῷ (Τόμ. 17', 1893-4, σ. 291) ἐκ κώδικος ἐκκλησιαστικοῦ ἀγορασθέντος ὑπ' αὐτοῦ τῷ 1893 ἐν Ζακύνθῳ καὶ δωρηθέντος εἰς τὴν Δημοτικὴν Φωσκολιανὴν βιβλιοθήκην.

Ἡ 27 Φεβρουαρίου 1629 δὲν ἦτο ἡμέρα Σάββατο, ἀλλὰ Παρασκευῆ,

255. 1631. — ἀχλα΄ ἤρτεν ὁ Χίου μίτροπολίτης εἰς τὸ μοναστήρι· ὅπου εἶχεν ἀλλαγαρήσι ἀπὸ τὴν Χίον διὰ τὸ πασὰ καὶ ἕκαμιν ἡμέρας τινὰ ἄποκει· ἐδιὰθῃ εἰς τὸ καλόν.

Ἐκ τέλει τοῦ κώδικος 200 τῆς ἐν Διάσω μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως Μαυρογορδάτειος βιβλιοθήκη σ. 106).

256 1631. — 1631 μηνί Σεπτεμβρίῳ 12 ἦλθεν ὁ καπεταμπασῆς ὁ λεγόμενος Μπανάτογλις καὶ ἕκαμε πολὺ κακὸ εἰς τοὺς Χριστιανούς εἰς ὅσα κάστρη ἐπήγεν· ὁμοίως καὶ ἐδῶ εἰς τὴν χώραν μας ἐπίασε ἐπὶ τὰ γέροντες τοὺς πρώτους τῆς χώρας μας καὶ ἐβάλε τους εἰς τὸ κάτεργα καὶ ἐπήρέ τους γρόσα τρεῖς χιλιάδας : —

Ἦλθε ἐδῶ Σεπτεμβρίου 8 τῆς Παναγίας γ' ὥρα τῆς ἡμέρας καὶ ἐπῆγε ζημερόνοντας τοῦ ἀγίου Νικήτα ιε' Σεπτεμβρίου καὶ μὲ κανίσιαι καὶ ἄλλαις ἐξοδαῖς τέσσαρας χιλιάδας γρόσα μᾶς ἐπίγανε.

Διὰ δύο διαφόρων χειρῶν γεγραμμένα ἔσωθεν τοῦ ἐξωφύλλου Μηναίου τοῦ Ὀκτωβρίου ἐκδομένου Ἐνετίης· παρὰ Ἰωάννη Βαπτιστῆ τῷ Ῥικαινῷ τῷ 1581 καὶ εὐρεθέντος ἐν Προικονήσῳ ὑπὸ τοῦ κ. Μανουὴλ Γ' εὐδών, ὅστις μοι ἀνεκοίνωσε τὴν εἰκασίαν, ὅτι τὰ σημειώματα ἀναφέρονται εἰς πόλιν τινὰ τῆς Θεσσαλίας. Ἔχει δ' ἡ ἐπιγραφή τοῦ παρὰ τῷ Βρετῷ καὶ Legrand λείποντος Μηναίου ὡδε·

ΜΗΝ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΟΥΤΟΙ

(ἐρυθρὰ)

(μύλανα) { Τετόπωται ἐνετίησι παρὰ κυρίῳ Ἰωάννη βαπτιστῆ τῷ Ῥικαινῷ, ἀναλοίμασι μὲν τοῖς ἑαυτοῦ· ὅς ἐστιν ἐκ τοῦ καθολικοῦ τύπου τοῦ ποτὲ σπινέλου· ἐπιμελεία δὲ καὶ ἐπιδιορθώσεις Ἰηρηγορίου τοῦ Μαλαξοῦ.

(Ἔπονται δύο κοσμήματα, τὸ μὲν πρῶτον ἐρυθρὸν, τὸ δὲ δευτέρον μύλαν).

Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐν-
σάρκου οἰκονομίας ἀρκα'

(μύλανα)

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

(ἐρυθρὰ)

Τὸ ὄλον ἐντὸς ξυλογραφημάτων. Ὅπισθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐν σ. β' τοῦ ἐξωφύλλου, ὅπου καὶ τάνωτέρω χειρογράφα σημειώματα, Ἐπίγραμμα Ἰωάννου τοῦ Μινδονίου εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιον.

257. 1631. — † ἔτει Ἰζρμ' ἐκοιμήθη ὁ πρόων Μετηλήνης, Κωνσταντίας· ἡ πατροῖς αὐτοῦ Μετηλήνη, ἀπὸ τὰ Βασιλικὰ· Σεπτεμβρίου 18'· ἡμέρα Παρασκευῆ :

† ἔτει Ἰζρμ' ἤφερον ὁ κυρίτζης Ἀθαγιανός, ἀπ' ἐτὸ Κάστρο (Μυ-

τιλίνης) τὰ μανάκια εἰς τὸ μοναστήρ, ἐξοδου του πρόην Μετη-
λήνης Κωνσταντίου, δι' ἄσπρα, χιλιάδας ζ' : τὴν παραμονὴν τῶν Τα-
ξιαρχῶν τὰ ἡμέραςι : - ἡμέρα Τετράδι.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 131 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 93).

Ἡ 14 Σεπτεμβρίου 1631 δὲν ἦτο Παρασκευή, ἀλλὰ Τετάρτη, ἡ δὲ παραμονὴ τῶν
Ταξιαρχῶν τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἦτο Δευτέρα καὶ οὐχὶ Τετάρτη.

257^ο. 1632. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 243.

258. 1636. — † εἰς ἔτους ζρμδ' χιλίους ἐξακοσίους λς' ἐν μηνῇ
Φεβρουαρίου, ις' ἡμέρας Τρίτη ξημερόνοντας εἰς τας δεκαεπτὰ ἡμέρας
δ' εἰς πέντε ὥραις τῆς νηκτὸς ἐγένεν σεισμός μέγας ὥστε ἰχθυοῦσαν
τα σπητῖα καὶ ἐτρόμαξαν ἱανοὶ (= ἄνθρωποι) μεγάλως τον αὐτὸν
χρόνον εἰς τας γ' του Ἰουνίου εἰς τὴν πρότην ὥραν τῆς νηκτὸς ξι-
μερόνοντας τὸ Σαβᾶτω ἐκαμεν χάλαζαν μεγάλον καὶ ἐχάλασεν τα
δένδρι καὶ τας ἀμπέλους ὥστε μόνον ὁ θεὸς βοηθῆσι.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 93 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 81).

Ἡ 3 Ἰουνίου 1636 δὲν ἦτο Σάββατον, ἀλλὰ Παρασκευή.

259. 1638 — 1638. ἐπάρθην το Μπαχδάτιν.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νειήτων (Κανελλάκη Χιακὰ
ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 204, 235, 199, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 372, 283.

260. 1640. — † 1640 Ἰουνίου 30 ἀπέθανεν ὁ σουλτάν Μουράτης.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 400, 404, 337, 341, 294, 282,
278, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

261. 1641 — † 1641 ἐχάλασαν τὰ ἄσπρα ὅπου εἶχεν τὸ γρόση
ἄσπρα 120 καὶ ἦλθεν εἰς ἄσπρα — 80.

Σημείωμα Ληρίσης. Ὅπου καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 400, 404, 337,
341, 296, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

262. 1644. — Ἐν ἔτει αχμδ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτ. ιγ', ἐχει-
ροτονήθη ὁ Ἀνδριανουπόλεως Νεόφυτος, οὐ ἀρχιδιάκονος ἐχρημάτισε
Κύριλλος ὁ Κυζίκου καὶ μετὰ ταῦτα πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Μεταξὺ τῶν φ. 272 καὶ 282 τοῦ κώδ. 184 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμίτικῃ βιβλιοθήκῃ Τόμ.
Δ' σ. 156).

263. 1645. — 1645. Ὅταν ἐπαρθῆσαν τὰ Χανία.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίμω χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 386).

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 372, 283.

264. 1645 — 1645. Ἰουνίου - 12 - ἦλθαν οἱ Τούρκοι εἰς τὰ Χανία καὶ τὰ ἐπῆραν Αὐγούστου - 13.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὶ. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

265. 1646 — 1646 - ἐπέειραν τὸ Ῥέθεμνος.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὶ. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 294, 352, 356, 367, 370.

266. 1646 - 1647. — 1647 μὴν Φεβρουαρίῳ 2. Ἰδού βάνο εἰσὲ θήκησιν, πῶς ἦτον πίνα μεγάλη καὶ τὸ ψομὶ ἐπίγεγε διο ἀστλάνια τὸ κιλὸ, καὶ ἦτον τρεῖς χρόνη περασμένη ὅπου πολεμάτων ἡ Κρίτης ἀπὸ τὰ ἄνομα ἔθνη, ἤγουν ἀπὸ τοὺς 1645 καὶ ἐπίγε καὶ ἐριθάρσις εἰς τὸ μέρος τὸν Χανίων εἰς τόπον λεγόμενον Γονία, καὶ ἔδεικε ἐπίγε μὲ κάτεργα μπειλίτικα, παρπαρέσικα. πολιτικά ὅλα ἦτον 102 καὶ σάικες 400, καὶ εἰσὲ διο ἡμέρες ἐπέρα τὰ Θεοδουροῦ μὲ διο φορτέτζες, καὶ ἀπὸ δεκεὶ ἐσυκόθη καὶ ἐπίγε ἀπόξο ἀπὸ τὰ Χανία καὶ ἔκαμε τρία μητιρέζα καὶ ἐπολέμα μέρα καὶ νίκτα, καὶ ἐχάλασε ὅλα τὰ παλάτια καὶ σπήτια πολλὰ· εἰσε 58 ἡμέρες ἐπαράδοσε τὸ κάστρο Αὐγούστου 10 καὶ εἰς τίς δεκαπέντε ἡμπενε μέσα, καὶ ἔμνηνε τὸ μοναστήρι¹ ἀζίμοτον.

1646 ἐπέρα τὸ Ῥέθεμνον τὸ ἄνοθεν. εἰς ταῖς πέντε τοῦ Ἰανουαρίου τὴν ὥραν ὅπου φωτίζα ἔκαμε διο μεγάλους συσμούς, τοὺς ὁποίους ἐλέγαμεν πῶς θέλει νὰ χαθὶ ὁ κόσμος· καὶ ἤκανε καθειμέραν συσμόν ἕως διο μῆνες. Εἰς τὸ ἄνοθεν ἔτος ἐπεσε μεγάλη πανούκλα εἰς τὴν Κρίτην καὶ ὕψε ἀπὸ τὴν μίαν μερὰν ἕως τὴν ἄλλην, τόσον ἐθέρισε τοὺς Τούρκους ὡς τὸν Φράνκους καὶ Ῥομέους.

1647 Μαρτίου 17 ἐκάμασι ἡ πατέρες μας τὸ μοναστήρι² κοινόθιον καὶ ἐπίγεναν ὅλοι ἡ πατέρες εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἔτρογαν ἀντάμα, καὶ ἐστέκετον ἕως τὸν Αὐγούστον δεκαπέντε καὶ ἀλάσσοντας ὁ ἡγούμενος ὁ παπὰ κύρ Σάββας εἶμπε ὁ δεσπότης καὶ ἐχάλασέν το

¹ Κατὰ Σαμκελίωνα τὸ σιναιτικὸν μετόχιον, μεταβληθὲν κατόπιν εἰς Ἴζαμίον.

² Κατὰ τὸν Σαμκελίωνα ἡ μονὴ τῆς Πάτμου.

παρευθείς· τὸ αὐτὸ Νοέμβριος κ' ἐκείνισε τὸ σαντάλι μας νὰ πάγει νὰ βάλει τὸ σιτάρι ἀπὸ τὴν Σαμόν καὶ νὰ γοράσουν 300 ρεάλια σιτάρι, καὶ ἔβαλαν τὸ σιτάρι ὅλον μίσα, ἔπεσαν τὸ ξύλο ὄξο καὶ ἐγάθην φορτομένον καὶ εἶπον ὁ παπᾶ Νεόφυτος ὁ Τζικαλάς παρτσινέβελος.

Ἐν τέλει τοῦ κωδ. ΧΚΓ' τῆς βιβλιοθήκης Πατρῶν (Σακκελίωνος σ. 252).

267. 1648. — † τζη 1648 Ἰανουαρίου 2 ἐρηστάρισα εἰς τὴν γκατζελαρείαν τοῦ δούκος τὸν ντα ρετζίβερε (=da ricevere) τοῦ ἀφέντη ντοτορ Λουράντου¹ ὅπου ἤκαμε ἀφέντης καπιτα — — —

962 μέγας ὁ Ἔμος καὶ ἤπεισα τὸ αὐτεντικὸ εἰς τὴν Βε-

748 νετείαν τοῦ αὐτοῦ ντοτορ δηὰ τᾶδου

1700^{θη} — κατ (;) τὰ ωο (=870) τὸν σπιτίων.

Καὶ κατωτέρω·

ἤδοκα τοῦ ἀφέντη τοῦ προδικαδόρου τοῦ Βλάχο ντεσένια <ὀκτώ> εὔτα

- Ἀντωνίου κεφαλὴ τοῦ Δαμασκηνοῦ
- Γεράσιμος Καβαλάρης στό Λεοντάρι
- Ἐλευθέριος ἐπι θρόνου
- ἡ κοίμησις τοῦ Χριστοῦ
- Θεόδωρος στρατηλάτης ὀλόρθος
- Κωνσταντῖνος καὶ Ἐλένη
- Ἀντώνιος καὶ Νικόλαος καὶ Στέφανος.

Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων κωδ. 6 φ. 219α (Ν. Βένος ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσού, Ἔτ. Θ' σ. 59. Χωριστοῦ τεύχους σ. 19). Χεῖρ Ἐμμανουὴλ Δέπου;

268. 1648. — 1648 Μαΐου ις' τζη εὔτα ὥραις τῆς ἡμέρας 6^α ἡμερα ευγήκε ὁ μακαρήτης ὁ Νικολάκης ὁ Τζηληκαρδὶς ὅσάν βεντουργιέρης εἰς τὸν κάμπον μὲ πολλοὺς σιντρόφους καὶ ἐπήραν τὴν τρηντζέραν τῶν Τούρκων καὶ τοῦτος τὸς ἐπήρε τὴν μπαντιέραν τὸς καὶ ἐκεῖ ἐσκοτώθηκα μὲ διὸ μπαλοτίαις καὶ ἐκόψανε τὴν κεφαλὴν του οἱ Τούρκοι καὶ ἐπήραν τὴν καὶ ἐνταφιάστηκε εἰς τὸ Καστρί εἰς τὴν κερα Μανολήτησα καὶ ὁ θεὸς. . . .

Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων κωδ. 6 φ. 2186 (Ν. Βένος ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσού Ἔτ. Θ' σ. 59. Χωριστοῦ τεύχους σ. 19). Χεῖρ Ἐμμανουὴλ Δέπου.

¹ Βένος Λουράν (η ;)

269. 1648. — 1648 Ἰουνίου 28: ἐγένετ' ἡ μεγάλη ἐπανάστασις τῶν στρατιωτῶν καὶ ταῖς 29 ὥραις 9 εὐδύγαλαν τὸν σουλτάν Ἰμβραχίμ καὶ ἐκάθησαν τὸν υἱὸν τοῦ τῶν Μεχμέτην ἡμέρᾳ Σαββάτῳ.

Κωδ. 624 (493) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βαουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 324).

Ἡ 29 Ἰουνίου 1648 ἦτο Πέμπτη καὶ οὐχὶ Σάββατον.

270. 1648 — (1648) Ὀκτωβρίου 15 ἀπέθανεν ὁ Πεκίρ πασᾶς ἐπὶ τῆ Χίο· Νικόλαος Χόχας θεὸς ἠχορέση τον.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐπὶ τοῦ Β. τοίχου τοῦ ἐπισκοπείου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Β' σ. 191).

271. 1649. — Ἐν ἐτι α χ μ θ ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ ὡς ἰα' ἐν τῇ νύκτι Κρήτη εἰς τὸ Χάνδακα εἰς τὴν πολυορκίαν τῶν Ἀγαρινῶν.

Ἀντίβαλον αὐτὸς ἐκ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Κανονικιστοῦ κώδικος 117 τῆς Βοδληϊανῆς βιβλιοθήκης Ὁξωνίου, γεγραμμένου χειρὶ Γεωργίου Λουμπάνου. Πρὸς. *Coze Catalogi codicum manuseriptorum bibliothecae Bodleianae pars tertia codices Graecos et Latinos Canonicianos complectens* σ. 103.

272. 1650 — † Εἰς τοὺς χιλίους ἐξακοσίους πενήντα εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ ἐκλαμπρωτάτου ἀσθεντοῦ κυρίου Ἰω(άν)νου Βασιλείου Βοεβόνδα μηνὶ Μαρτίῳ ἐπουλίθη τὸ ψωμί ἤκοσι δράμοια εἰς τὸ Μπάνη καὶ ἔγραψα αὐτοῦ εἰς ἐνθήμισιν.

Ἐν φύλλῳ ἔνδον τῆς δευτέρας πινακίδος τοῦ κώδ. 48 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμεῶς Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 66).

273. 1650. 1651. 1654. — † Εἰς τοὺς 1650 Σεπτεμβρίῳ 30 εὐρισκόμενοι ἡμεῖς εἰς νῆσο(ν) Λέρο(ν) Κυριακῇ βράδι ἔβρόντα ὡσάν νὰ πολεμοῦν, καὶ ἔλεγον ὅτι ἐχάλασεν ὁ θεὸς τὴν Σαντορήνην· ἡμεῖς ἐρχόμενοι εἰς Πάτμον νῆσον ἐσφοῦσαν τὰ ὀψάρια εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὸν βρῶμο(ν) τῆς Σαντορήνης καὶ τοῦ κρησῆρα ἕως τὴν Ἀνατολήν. — Ἀκομῆ εὐρισκόμενοι εἰς τὰ Κούλλα 1651 Μαΐῳ 28, ἐγένετ' ἑσσημὸς Τετάρτη ἡμέρῳμα ἐν χώρᾳ Χώναις καὶ Λαοδίκειαν, καὶ ἰσχοτώθησαν Ἀγα-

ρινοὶ 700· Χριστιανὸς οὐδεὶς. — 1654 ἔγινε σεισμὸς φοβερὸς εἰς τὸ Κιζήλ-άσσάρη καὶ ἀνωκάτησε πρὸς κἄστρα καὶ μιναρέδες, καὶ ἐθανατώθησαν Ἀγαρηνοὶ καὶ ζῶα πολλὰ.

Σημείωμα περὶ Μακκαρίου ἱερομονάχου τοῦ Κρητῆ τοῦ Ἀγιοταφίτου ἐν φ. 1 τοῦ κώδικος 509 τῆς κυρίας Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱεροσολύμων (Κεραμειὸς Τόμ. Α' σ. 459).

Ἡ 30 Σεπτεμβρίου 1650 ἦτο Δευτέρα καὶ οὐχὶ Κυριακή.

274. 1652. — 1652 ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου 25 εἰς τὴν νήσον τῆς Αντροῦ πλῆθ' ἐγὼ ὁ Μιχαὴλ ὁ Δημπονας εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Ἁγίας καὶ ἐπροσκύνησα τὴν χερὶ τῆς Θεοτόκου. Μιχαὴλ υἱὸς Νηκολάου τοῦ Δημπονος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

Μονῆς Ἁγίας Ἄνδρου κώδ. 94 φ. 1385 (Λάμπρος ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Β' σ. 223. Χωριστοῦ τεύχους σ. 91). Ἴδε καὶ τὸ αὐτόθι ἐμὸν σημεῖωμα περὶ τοῦ Μιχαὴλ Δημπονα.

275. 1653. — Τῷ ἀχνῷ Ἰανουαρίου θ' Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, ἐν τῷ πατριαρχείῳ, ὁ πατριάρχης Κωνσταντῖνος (?) (γρ. Κωνσταντινουπόλεως) Παῖσιος, κεχειροτόνηκέ με ταύτης μητροπολίτης (γρ. μητροπολίτην ἔπεται μονοκονδυλία) Ἱεροσολυμίτης ὁ ἰ. . . Κρητῆς.

Φαίνεται ὅτι ὁ χειροτονηθεὶς ὑπῆρξεν ὁ Σελευκείας Βενέδικτος.

Ἐν τῇ σφ. τοῦ φ. XIIa τοῦ κώδ. 449 (G. III. 10=I, 2, 2) τῆς ἐν Ῥώμῃ βιβλιοθήκης Casanatense (Studi italiani Τόμ. Β' σ. 179).

275a. 1654. — Ἰουλίου κγ'. Ἴδε ἀριθ. 273.

276. 1654. — ἀχ' νδ' μινυ Οκτωβρίου ζτὰς ἑπτα ἡμέρα Σαββατο ἐποθανε' ὁ ἀφ' ἑτῆς ὁ καπετανυπος γενεραλες ὁ Μουτζονυγος μεσα στο μολο καὶ ὁ θεος μακαρυσ τονε.

Ἐξιδιώκειν ὁ κ. Ν. Βένεσ ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. Γ' σ. 95 κ. ἰ. ἐκ τοῦ κώδικος Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 394 φ. 4435.

277. 1655. — 1655. Ὄταν ἠκαήκε ε τὴν Βοκαριαν (παράλιαν θέσιν πρὸ τοῦ χωρίου Νενήτων) που τῆς ἐκνηγούσαν (Βενετοὶ τουρκικὰ πλοῖα).

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χακὰ ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 291, 300, 321, 307, 339, 372, 283.

278. 1655. — 1655 Μαρτίου 13 ἔπληραν εἰς Φράγγοι τὸν Γόλον εἰμέρα Τρίτη.

Ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

279. 1655. — Ἐν εἴτει ἄγνε μηνί Ἰουνίου κγ' ἀπέκλεισαν οἱ Φράγγοι τὴν Μονεμβασίαν.

Θεραπευτῶν κώδ. 31 (11) εἰς τὸ παραρῶλλον τοῦ συσταταγομένου τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος πρὸς τὸ τέλος τοῦ κώδικου (Βένης ἐν Ἑπετηροῖσι Παρνασσῶ Ἔτ. II' σ. 121. Χωριστοῦ τεύχους σ. 29).

280. 1656. — (1656) ἐψόφησε ὁ Πασχάλης... καὶ ἐπέθανε καὶ ἀλλάξε τοῦ Παπαμιχάλη... τὴν Ἀθήνα δώδεκα χιλιάδες γρόσια χρέος καὶ ἐβούλιαξε τὸν...

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐκ τοῦ Θεσείου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. I' σ. 309).

281. 1659. — ἀγνθ' Ἡδύνησὺ ἰή ηλθεν του Βενέτζανου ἢ αρμαδα κε γιαγούμισεν τιν Πατινον ιμερα Σαβάτο κε ἦτον γενεραλις ὁ Φραζεσκο Μοροζίνης ὁ Σγαρδέλλις κε ἀναθεμαν τον.

Ἐν τῇ ᾧζ τοῦ Εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτῷ Λόγου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἐν τῷ κώδ. PE' τῆς βιβλιοθήκης Πάτριου (Σακκελίωνος σ. 63 ἐν σημ. 1). Ἴδε καὶ τὸ αὐτό: σημεῖωμα τοῦ Σακκελίωνος.

282. 1661. — † 1661 ἐτράνεψαν τὴν Παναγία· καὶ χάλασαν τοὺς Ἁγίους Πάντας.

Ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

283. 1661. — 1661 Μαρτίω - 20 - μέρα - δ - το μησοσπρακοστον ὄρα - ε - τῆς ἡμερας εγινεν εκληψις καὶ εφάνη τα ἀστρα καὶ εκρατην ὄς μῆαν ὄραν καὶ ἴταν ἡ πρώτη ἡμερα του φεγκαρίου του Μαρτίου μινός.

Ἐκ τῆς σελ. 101, τοῦ κώδικου τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 372.

Πρὸς ἀρ. 284-6, 289.

284. 1661. — 1661 Μαρτίου κ' ἐχάθη ὁ ἥλιος.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐπὶ τοῦ πρὸς νότον τοίχου τοῦ ἐν Χαλκίκα τῆς Ἀργολίδος ναοῦ (Ζησίου Σύνμικτα σ. 85). Πρὸς ἀρ. 285, 286, 289 καὶ 436.

285. 1661. — 1661 Μαρτίου - 20 ἡμέρα Τετράδι εχάθηκεν ο Ἰλιος τῇ αγία καὶ μεγάλη - δ.

Ἐπιγραφικὸν γράμμα εἰς τὸ κανόνατος τοῦ πλησίον τῆς ἐν τῇ Ἀττικῇ Κορωπῆς ναοῦ τῆς Παναγίας (Ζησίου Σύμμικτα σ. 86).

Πρὸς κ. καὶ ἀρ. 283, 288, 289.

286. 1661. — 1661 ἐν μηνὶ Μαρτίῳ 20 ἡμέρα Τετράδι καὶ μισῶ Ὑπάρχουτος ἐγένετο ἐκθλιψὶς Ἰλίου.

Θεραπυῶν κώδ. 72 φ. 156 (Βένος ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσοῦ Ἔτ. Η' σ. 141. Χωριστοῦ τεύχους σ. 49).

Πρὸς κ. καὶ ἀρ. 283, 285, 289.

286α. 1661. — Ἴδε κατωτέρω ἀρ. 289.

287. 1663-1702. — Χριστοῦ 1663 εἰς τοὺς Ἴβρα' τὸν μῆνα τὸν Ὀκτώβριον ἤξιώσαί με ὁ Κύριος τοῦ θεοῦ καὶ ἱεροῦ ἀξιώματος τῆς ἱερωσύνης. . . — Εἰς τοὺς 1666 τὸν μῆνα τὸν Νοέμβριον εἰς τὴν ε' ἦλθα εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπροσκύνησα τὸν ἅγιον καὶ ζωοδόχον τάφον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ ἄλλα ὅσα εὗρισκονται ἱερά καὶ σεβάσματα. — 1671 Μαΐου 14 Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Δοσιθέου, ἀβθεντός καὶ δεσπότου μου' πολλὰ τὰ ἔτη. — 1702 Ἰανουαρίου 15 ἐκοιμήθη ὁ ἄνωθεν ἀρχιεπίσκοπος Γάζης κῦρ Χριστοδόουλος ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών, ἄνθρωπος ἀσκητικώτατος καὶ ἀγιώτατος, οὐ καὶ τὸ παρὸν ἦν Ψαλτήριον.

Τὰ τρία πρῶτα σημειώματα αὐτόγραφα τοῦ Γάζης Χριστοδοῦλου.

Κυρίως Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱεροσολύμων κώδ. 537 ἐν τοῖς τέσσαρσι ἐν πλεί προεθέτοις φύλλοις (Κεραμέως Τόμ. Α' σ. 473).

288. 1665-1671. — Ἦλθα ἐγὼ Ἰωακείμ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας εἰς τὸ ἅγιο ὄρος τὸ Σινεὺ χάριν προσκυνήσεως καὶ ἤνθα ἐτοῦτο τὸ βιβλίον (γρ. βιβλίον) προσηλωμένον ὑπὸ τοῦ ἁγίου πρότερου πατριάρχου κυρ Ἀθανασίου εἰς τὸν θρόνον τοῦ μακαρίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀλύτου ἀφορημένου ὕτης τὸ στερίση πλὴν γράφω καὶ ἐγὼ ἀφορησῶ ἧτις δὲν

ὑθελε τὰ στήλη εἰς τὸ πατριαρχίω, τῆς Ἀλεξανδρείας. (Ἐπεται μονοκονδυλία † Ἰωακείμ Ἀλεξανδρείας).

Ἐν κώδικι Ὀττολονιανῶ 452 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ (*Fero-Bnattaglioni* σ. 252). Ἀναφέρεται πιθανώτατα εἰς Ἰωακείμ Ἀλεξανδρείας.

289. 1666. — Ἐν ἔτει ἀρχῆς Ἰουνίω κβ' ἡμέρα Παρασκευῆ, ὥρα ζ' τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν γέννησιν τῆς σελήνης ἐγένεν ἐκλειψις τοῦ ἡλίου θαυμάσιος, διότι ὀλίγον ἔλειψε νὰ χαθῆ ὁ ἥλιος ὡς καὶ ἄλλοτε, ἐπὶ τοὺς ἀρχῆς Μαρτίω 20, ἡμέρα δ', ὥρα ζ'. Εἶνε ἀπὸ τότε χρόνοι 5 καὶ μῆνες 3 ἐφάνησαν δὲ καὶ τώρα ἀστέρες κατὰ τὴν Ἀνατολήν, πῆρ Λεβάντε. Εὐρίσκουμουν εἰς τὴν Θήβαν ἕνδον τοῦ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου καὶ πρωτομάρτυρος ἐγώ γε ὁ τοῦ παρόντος βιβλιαρίου οἰκοκυρί, Ἄγγελος φιλομαθῆς, ἐλάχιστος τῶν διδασκάλων. Οἱ ἐντυγχάνοντες ἐρρωσθε.

Κωδ. 52 τῆς λαύρας Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 97).

289α. 1666. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 287.

290. 1668. — Εἰς τοὺς ἀρχῆς ἦλθεν ὁ βασιλέας ὁ σολτάν Μεχιμετις εἰς τὴν Λάρισα καὶ τὸν ἔκαμεν του μομόν ὑφέντι ὅσος το σαράγιον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὀκτώ τοῦ Ὀκτομβρίου καὶ ἐκόνεψεν ἔξο τις Λάρισας εἰς τον Τροπέ καὶ εἰς τὰς ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός ἐσεβην μεσα εἰς τὴν Λάρισα εἰς το σαραγι τοῦ καὶ αγάπα πολὺ να κινιγὰ καὶ πολλὴν πιασμόν ἐπάθεναν καὶ ἀνοιγε τὰ κινίγια αὐτοῦ ἐμίνισαν μὲ τὸν δραγομόνον Γρίλον εἰς τὴν Βενετιαν διὰ νὰ ἐλθι ὁ Λιτζις νὰ κάμουν αγάπιν καὶ ἦλθεν καὶ ὁ Λιτζις ὁ λεγώμενος εἰς τὴν Λάρισα καὶ τὸν ἐκονέψασιν εἰς του Μισιρλόγλι τα σπιτια του Χατζὶ Νικολού.

Ἐν φ. 46 τοῦ κώδικος 204 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Κουτλουμουσίου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 302).

291. 1669. — 1669 Αὐγούστου... Ἐπὰραδόθηκε τὸ κάστρον τῆς Κρίτης καὶ ἐξενέτευτήκμεν οἱ κακαρίζηκη εἰς ξένους κόσμους καὶ ἐτοῦτω ἐξ ἀμαρτιῶν μας. Ἐγὼ ἱερεὺς Ματθαῖος.

Ἐν τῷ κώδικι 163 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Σταυρονικήτα (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 90).

292. 1669 — 1669. Ὅταν ἐπάρθην τὸ μεγάλον κάστρον (Ἡράκλειον τῆς Κρήτης).

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νεηέτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 372, 283.

293. 1669. — 1669 — ἐπίρραν τὰ μεγάλα κάστροι (Ἡράκλειον τῆς Κρήτης).

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αἰσῆ χειρὶ. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 261, 265, 356, 367, 370. Πρὸς καὶ ἀρ. 293, 294.

294. 1670. — 1670. Ὅταν ἦλθεν ὁ βεζήρης εἰς τὴν Χίον.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νεηέτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 277, 300, 321, 307, 339, 372, 283.

295. 1670 — † 1670 ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ὦ σουλταν Ἀχμάτης εἰς τὴν Λάρησα ὅπου ἐπολεμοῦσαν τὴν Κρήτην.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

296. 1670. — Εἰς τοὺς ἀρχο' ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ β' ἡμέρα Πέμπτη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Μάμαντος καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ ἐχειροτονηθὴν ἐγὼ ὁ Παρθένιος, Ἀδριανουπολίτης, ὁ Χρυσοκεντήης ἀρχιερεὺς Σωτηριουπόλεως ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Μεθοδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν τῇ Βλαχαπογδανία ἡγεμονεῦοντες ὁ τε Ἰωάννης Ἀντώνιος βοεβόνδας καὶ Δοῦκας βοεβόνδας, καὶ διὰ συνδρομῆς καὶ ἀντιλήψεως τοῦ πανευγενεστάτου καὶ χρησιμωτάτου ἀρχοντος κυρίου κὺρ Σερβάνου Καντακουζηνοῦ καὶ μεγάλου πρωτοσπαθίου (γρ. πρωτοσπαθαρίου;) τῆς αὐθεντείας Οὐγκροβλαχίας.

Ἐν φ. 389α τοῦ κώδικος XLVI τοῦ παραρτήματος τῆς αὐτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης Βιέννης (Kollar Supplementorum liber primus posthumus σ. 333).

Ἡ 2 Σεπτεμβρίου 1670 ἦτο Παρασκευὴ καὶ οὐχὶ Πέμπτη.

296α. 1671. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 107.

296β. 1671. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 287.

297. 1672. — 1672 ἐπῆγεν ὁ βασιλεὺς εἰς Καμενίτζαν, ἐκίνησεν ἀπὸ Ἀδριανούπολιν Ἀπριλίου 27 Σάββατον.

Κωδ. 624 (493) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 324).

298. 1673. — † α. χ. α. γ. † α. χ. ο. γ. † εἰς τὰς κζ' Γενναρίου ἔγινε αἰσμός μέγας τῷ μεσιμέρι.

Θεραπνῶν κωδ. 32 (43). Ἐπὶ τοῦ παραφύλλου τοῦ συνεσταχωμένου τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος πρὸς τὸ τέλος τοῦ κώδικος (Βέης ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσού Ἐτ. Η' σ. 122. Χωριστοῦ τεύχους σ. 30).

299. 1673. — 1673 Ἰουνίου 29 ἐρρέθη εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Δούκα βόντα εἰς Γιάσιον, παρούσης τῆς δόμνας τοῦ Στεφάνου βόντα Πέτρουζέσκου, ὅτε ἦν ὁ Χουσεὴν πασᾶς εἰς τὸ Χωτίνι καὶ ὁ ἀφέντης.

Κωδ. 262, φ. 736, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 237).

300 1674.—1674. Ὄταν ἐπῆρην Βετζηᾶνος (= Βενετσιάνος, οἱ Βενετοὶ) τὴν Χίον.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 294, 277, 321, 307, 339, 372, 283.

301. 1675. — (1675 Ἀπριλίου 15). Ἀπέθανε ὁ Νικόλαος Προυνεράς.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐκ τοῦ Θεσείου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 309).

302. 1677. — (1677 Ἰουλίου 16). Ἠξέρετε ὅλοι Χριστιανοὶ τοῦ κόσμου τί γίνεται ἀπὸ τὸν Πυνιζέλο καὶ ἀπὸ τὸν Χειλᾶ καὶ ἂν ποτές ἔχι τὸ θέλει νὰ χαλάσῃ ἡ Ἀθήνα καὶ ὅσο πάει χαλιέται, ὅπου νὰ δώσῃ ὁ θεὸς νὰ ρέψουνε ὅλοι των(;) ὡς καὶ τὰ. . . τέρια τους μίς' σ' αὐτήν' ἀλλὰ πέτε ὅποιος τελειώνη νὰ ἦν' ἀφωρεσμένος ἀπὸ τὸν δεσπότη.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐκ τοῦ Θεσείου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 309).

303. 1680. — 1680 ἐπὶ Σερμπὰν βοηθόνδα εἰς Μπουκουρέστη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Κωδ. 262, φ. 716, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 237).

304. 1680. — Κατὰ τὸ 1680 Ἰανουαρίῳ 12 ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ τοῦ φροντιστηρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως διδάσκεισθαι τὰς Ἐπιστολάς τοῦ Συνεσίου παρὰ τοῦ [ἐπί] καιρὸν χρηματίσσαντος διδασκάλου κυρίου Σεβαστοῦ (τοῦ Κυανήτου).

Ἐν ἀρχῇ τῶν Συνεσίου ἐπιστολῶν ἐν κώδ. ΦΠΒ' τῆς βιβλιοθήκης Πάτμου (Σακελλίωνος σ. 242).

305. 1680. — Τῷ αχπ' ἔτει Ἰουλίου α' παρεγένετο ὁ μακαριώτατος καὶ ἀγιώτατος πατριάρχης Ἀντιοχείας κύριος κύριος Κύριλλος, καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν εὐλαβῶς ἐπὶ τῇ ἀρχιερατείᾳ τοῦ κῦρ Γρηγορίου Φυτιάνου.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 6 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 206 ἐν σημ. 1).

Ἴδε συνέχειαν τοῦ σημειώματος ἐν ἀρ. 406.

306. 1680. — Ἀχπ' Σεπτεμβρίου α' ἦλθεν δὲ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης εἰς μητρόπολιν Νικομηδείας, ἀποθανὼν ὁ κῦρ Νιόφυτος, κάμνοντας τὴν Θεσσαλονικὴ παρῆτησι ἑμετετέθει εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον: ἤμουνα καὶ ἐγὼ μαζῇ του εἰς Θεσσαλονικὴν ἱεροδιάκων, νῦν δὲ πρωτοσύγκελλος Νικομηδείας.

Κώδ. 433, φ. 2406, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 409 κ. ἰ.).

307. 1681. — Ὅταν ἦλθαν τα καράβια τα φραζόζηκα καὶ ἔριξαν κομάτια (=βολὰς) ἀμετρα.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 339, 372, 283.

308. 1681. Δεκεμβρίου 17 ἑβάνη ἐν τῷ οὐρανῷ κομήτης μὲ φουλάμπουρον ὡς νάτουν ἀπὸ τὴν Δύσειν πρὸς τὴν Ἀνατολήν.

Ἐκ τοῦ τέλους τοῦ κώδικος 23 τοῦ παραρτήματος τῆς κυρίως Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱεροσολύμων (Κοικυλίδου σ. 67).

309. 1682. — † αχπβ' ἐν μηνὶ Νοεβρίῳ α' ἦλθα ἐγὼ ὁ παπὰ Γρηγόριος ἀπὸ τὸ πατριαρχεῖον εἰς τὸν ἅγιον Σάββα, ὅπου μοῦ ἴσταιλε ὁ πατριάρχης γράμμα νὰ κάθωμαι ἕως νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Πόλιν αὐτὲς τὲς ἡμέρες ἔγινε καὶ ὁ Γεράσιμος δραγουμάνος καὶ ἴσκα(ν)ταλίσθη

καὶ ἦλθε εἰς τὸν ἅγιον Σάββα, καὶ ἐκαθώμασθε μαζί· καὶ πάλι αὐτὸν ἔστειλε ὁ πατριάρχης γράμμα καὶ πάλι ἔγεινε δρα(γου)μᾶνος εἰς τὴν ἐπιτροπικὴν τοῦ ἁγίου Λυδδης κύρ Νεοφύτου, καὶ εἰς τὸ ἡγουμενίον τοῦ παπᾶ κύρ Γρηγορίου Χιώτου, (ὁ) ἐκ Πελοποννήτου Γρηγόριος Μικρός.

Κωδ. 145, ἐν ἀρχῇ τῆς λαύρας τοῦ ἡγιασμένου Σάββα, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 230).

310. 1683. — ἀχπγ Μαίφ ε ἤρθαμεν εἰς τοὺς Ἅγιος Τεσσαράκοντα μὲ τὸν Παλαιῶν Πατρῶν κύρ Ἀρσένιον Κκὶ ἔστω εἰς μνήμην.

Θεραπειῶν κωδ. 31 (11). Ἐπὶ τοῦ παραφύλλου τοῦ συνεσταχυομένου τῶ ἔυλορ τοῦ περικαλύμματος πρὸς τὸ τέλος τοῦ κώδικος (Βένης ἐν Ἐπετηρίδι Περνασσῶς Ἔτ. II' σ. 121. Χωριστοῦ τεύχους σ. 29).

311 1683. — ἀχπγ ἐπι ἔτους 1683 ἔγινε χειμόνας φοβερός καὶ εὐδρεξε ἀπο τὸν Οκτώβριον μίνα ὀπόται εσεβη καὶ εος τὸν Δεκέβριον καὶ τὸν Ἰωνάριον εἰς ιε' ἐπισε χηόνη ποιθαμακίς επτά. καὶ εχηόνηζε εος της ιζ. του Φευρουαρίου καὶ εκαμεν εἰς τὸν κάμπο ημερας μγ. οπου δὲν εφάνει καὶ γης πάντελος.

Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν κωδ. 122 ἐν τῷ προσθίῳ ἐξωφύλλῳ (Σακκελιώ- νος σ. 21).

312. 1684. — Τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι ἐμοῦ Δανιὴλ Ἱερομον. τοῦ Γκουράτου, τὰ ἔφερα ὀκ τὴν Κορώνην, ὄντας τὴν ἐπῆρε ὁ Βενετζιά- νος εὐρισκόμενος καὶ ἐγὼ παρὼν, διάκοννος τῶν Στροφάδων, ὀπού ἤθελεν ὁ πίσκοπος ὁ Τυπάλδος νὰ τὰ κουμανδάρη καὶ δὲν ἀφήσαμεν μὲ τὰ μέσα τοῦ γκενεράλε καὶ σενάτου 1684.

Χειρόγραφον σημεῖωμα ἐξ ἐντόπου ἐν Ζακύνθῳ ἐκδόσεως τοῦ Παύλου Λίγινητου ἐν Βασιλείᾳ 1528 (Κατραμῆ Φιλολογικὰ ἀνάλεκτα σ. 210).

313 1684-1695. 1717. 1731. — Εἰς τοὺς ἀχπδ' Δεκεμβρίου κε' ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος ὁ πανιερώτατος κύρ Γρηγόριος Μα- τζουκατέος χρόνους ἔνδεκα ἔκαμε παραίτησιν εἰς τὸν κύρ Φιλόθεο καὶ ὕστερον χρηματίσας Σελευκείας καὶ μονάσας ἐν τῇ μονῇ τοῦ Χου- τουρᾶ ἀνεπαύθη τῷ ἀψλα' Ἰανουαρίου λα'. Κατὰ δε' τὸ ἀχῆδ' ἔτος Ἰουλίου ιγ' ἐχειροτονήθη ὁ πανιερώτατος κύρ Φιλόθεος Καστελιώτης

καὶ ἀνεπαύθη τῷ ἀψιζ' εἰς χωρίον Περτεκ, κατὰ τὸν δρόμον τῆς Ἄργινης.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 22 (Κεραμεὺς Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 215 ἐν σημ. 2).

314. 1686 — 1686 Ἀβούστου 15 ἐγῆρησεν ἕνα στρουμέντο¹ ὅπου καμιν ἡ συναξὴ εἰς τὰ χορτὰ τὰ Μαστηχογορτὰ ὁποῖος ἀγοραστὴ πρᾶμὰν γῆ σπῆτιν μαστηχομένου ἀνθρώπου² καὶ νὰ ξιλήφτι ἐκηνος ἀνθρώπος ὅπου πούληση νὰ μένη ἐκηνος ὅπου ἀγοραστὴ μαστηγῆ δια τὸ πρᾶμὰν ὅπου ἐγορασεν καὶ κατὰ τὸ στρουμέντον ἐκαμιν καὶ χουγγέττα στὸν μούλα τὰ ὠπηὰ παρτηδα ἦνε εἰς τὰ χέρηα τοῦ τζελεπῆ τοῦ Μουζάλα ὠπου ἦτον γραμματικὸς τὸν χορτὸν καὶ ἀλαχῆ καὶ γρηστή τὰ ἀπο μὰς κανενας τὰ γράφῳ εδο παρον νὰ τὰ γηρηψη. Ἐν σ. 445 κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Καλαμωτῆς (Κανελλὰκη Χιὰκὶ ἀνάλεκτα σ. 382).

Ἴδε καὶ ἀρ. 350, 360, 362α, 353, 386.

315. 1686. — 1686 ἰμινὶ Ἀγούστου 16 ἐπιρε ὁ Βενεκιανὸς τὸ Ἄναπλι.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐν τῷ κατὰ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου Στεφάνι παρὰ τὰς Κλεωνὰς κατέρωθεν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐπὶ ἀγιογραφίας (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἐταιρείας Δελτίῳ Β', 1894, σ. 48).

316. 1686. — ἀχπς' Ὀκτωβρίου κ' ἰνδικτιῶνος ε' Ἰβάλην τὸν μητροπολίτην τῆς πολιτείας ταύτης εἰς τὸν γουλὰν καὶ εἰς ταῖς εἴκοσι τοῦ Νοεμβρίου ἐδιαβάστησαν γράμματα πατριαρχικὰ καὶ τῆς βασιλείας ὀρισμὸς νὰ εἶναι μαζήλης ἤγουν ἔξω τῆς ἐπαρχίας καὶ ἐχειροτονήθη ὁ κῦρ Μενθόδιος ἀντ' αὐτοῦ τὸν Φεβρουάριον κατὰ ἀχπζ' ἰνδικτιῶνος ε'.

Ἀντέγραφ' αὐτὸς ἐκ τοῦ τέλους Τυπικοῦ τοῦ ἁγίου Σάββα ἐπὶ περγαμηνῆς τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ μονῆς Βλαττίων. Ἴδε τὰς ἐμὰς Notes épigraphiques et paléographiques ἐν Mélanges Graux σ. 627. Ἐξεδόθη κατόπι καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Παπαγεωργίου ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 317.

317. 1686 - 1687. — † κατὰ ἀχπς ἐπάρθησαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν . . . τὰ δύο θαυμαστὰ κάστρα τὸ Μπούντουμι καὶ τὸ Ἄνάπλη τοῦ Μουρέος.

Ἐν φ. 76 μεμβρανίου Τυπικοῦ τοῦ ἁγίου Σάββα τῆς μονῆς Βλαττίων ἄνω ἀπὸ τοῦ (Π. Παπαγεωργίου ἐν Byzantinische Zeitschrift Τόμ. Η' σ. 406).

¹ = istrumento ἔγγραφο, πρακτικόν.

² Ἀνθρώπου ἠναγκασμένου νὰ πληρῶνη εἰς τὴν κυβέρνησιν μαστίγῃ ὡς φόρον.